

РЕШЕНИЕ

№ 1798

гр. Варна, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 38 СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Шкодрова

при участието на секретаря Искрена Г. Иванова
като разгледа докладваното от Росица Шкодрова Административно
наказателно дело № 20233110203644 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 72, ал.4 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на **Л. М.**, чрез пълномощник, против Заповед за задържане на **рег.№ ****/13.08.2023г. издадена от ст.полицай при 04 РУП при ОД МВР – Варна – Д.Н.А.**, с която на основание чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР е разпоредено задържането му за срок от 24 часа.

С жалбата се изразява становище, че процесната заповед е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и не съответства с целта на закона.

Сочи, че не са били налице основания за задържането му, заповедта била издадена от некомпетентен орган, в заповедта не се съдържа фактическите основания за задържането и липсвал реквизит от посочените в чл.72 от ЗМВР. Соци се че жалбоподателят не бил запознат с правата си и не му била предоставена за подпис съответната декларация.

По същество на делото процесуален представител на жалбоподателя моли съда да отмени обжалваната заповед на изложените в жалбата основания. Навеждат се допълнителни такива, че не бил осигурен преводач. Моли съда да отмени заповедта като незаконосъобразна.

По същество на делото ответника сочи, че при изпълнение на служебните си задължения е бил извикан за съдействие и при посещение на място му било обяснено от колегите му, че във вещите на лицето е намерено пакетче със съмнение за наркотични вещества. В изпълнение на дадено разпореждане задържал лицето. Счита че е действал законосъобразно.

След преценка възраженията и становищата на страните, събраните по делото доказателства и действащата и приложима нормативна уредба, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на датата на издаването ѝ /13.08.2023г./, като жалба против нея е подадена на 28.08.2023г. Следователно същата е депозирана в законоустановения срок, пред надлежния съд и от легитимирано лице при

наличието на правен интерес, поради което се явява допустима за разглеждане.

По основателността:

Със **Заповед за задържане на лице рег.№ ****/13.08.2023г. издадена от ст.полицай при 04 РУП при ОД МВР – Варна – Д.Н.А.** е наредено задържане на **Л. М.**, за срок от 24 часа на основание [чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР](#).

Според съдържанието на заповедта, задържането е станало на 13.08.2023г. в 21:35ч., като в заповедта е отразено къде точно е задържан- гр.Бяла.

Заповедта е подписана от нейния издател – **Д.Н.А. – ст.полицай при 04 РУП при ОД МВР – Варна /съобразно приложена справка/** и от задържаното лице / отказът на същото е обективиран в присъствието на свидетел/.

Л. М. на предоставената му декларация, е заявил, че е запознат с посочените в нея права, както и че не желае да ползва адвокат по негов избор и за негова сметка или служебно назначен такъв по ЗПП; Няма медицински проблеми и не желае медицински преглед; отказва член на неговото семейство или друго лице да бъдат уведомени за задържането. Удостоверил е, че няма нужда от специална хранителна диета и е запознат с правото му на свиждане и получаване на пратки.

Поради отказа да подпише предоставената му декларация у отказът е бил обективиран в присъствието на свидетел вписан в бланката.

Заедно с това на лицето е извършен личен обиск, за което е съставен протокол от същата дата.

На 14.08.2023г. в 10:50 часа жалбоподателят е бил формално освободен съобразно отразеното в заповедта.

Съдът кредитира писмените доказателства по делото, тъй като същите са непротиворечиви и взаимно допълващи се.

Гореописаното се установява от приобщените материали по делото- заповед за задържане, декларация, протокол за личен обиск, справка от Началник 04 РУП при ОД МВР-Варна от 09.11.2023г и от останалите приети по делото писмени доказателства.

Предвид гореустановеното, с оглед извършената служебна проверка и наведените възражения, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорване, но разгледана по същество е неоснователна, поради следното.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – полицейски орган, по смисъла на [чл. 57, ал. 1 ЗМВР](#), съгласно правомощията му, заложили в разпоредбата на [чл. 72, ал. 1 ЗМВР](#).

Издадена е в предвидената в [чл. 74, ал. 1 ЗМВР](#) писмена форма и има изискуемостта по [чл. 74, ал. 2 ЗМВР](#) съдържание.

Посочено е и правното основание за издаването, а именно - по [чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР](#), като е налице и надлежно словесно описание на инкриминираните действия – " във връзка с чл.354А от НК, притежание на наркотични вещества ". Следва да се имат предвид всякакви престъпления по смисъла на НК, видно от редакцията на [чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР](#). Посочени са, макар и в синтезиран вид, правните основания за задържането на жалбоподателя в оспорваната заповед, като описанието, според настоящия съдебен състав, носи признаците на достатъчност. Нещо повече – обезпечена е и възможността за ангажиране на защита от избран от жалбоподателя адвокат, като в декларацията изрично е упомената липса на желание за предприемане на действия, в цитираната насока.

Следва да се посочи, че полицейското задържане не може да е произволно - то

следва да е оправдано, от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение, с необходимостта за постигане на законовата цел.

Издадената заповед по ЗМВР задължително следва да е обоснована с конкретни факти, които да сочат връзка между задържания и конкретното извършено правонарушение, както и задържането му да е съобразено с целта на закона.

Процедурата по ЗМВР не е предмет на регулиране от нормите на НПК. Заповедта по [чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР](#) за срок до 24 часа се явява принудителна административна мярка, по смисъла на [чл. 22 ЗАНН](#), която цели - чрез задържането да се предотврати възможността конкретното лице да извърши престъпление, да се продължи да извършва престъпления или да се укрие.

На следващо място, тя е и с цел - отпочване на процедура по разследване срещу вероятен извършител на престъпление – такова е било отпочнато с оглед деяние по чл.354А ал.3 от НК, видно от приложената **справка от Началник 04 РУП при ОД МВР-Варна от 09.11.2023г.**

Разпоредбата на [чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР](#) предполага наличие на данни, от които да се направи основателно предположение за съпричастност на конкретно лице в извършване на престъпление, както и дали е налице обективна необходимост от прилагане на такава принудителна административна мярка (ПАМ), като тази ПАМ е с превантивна функция, а именно - цели да се попречи на конкретното лице да извърши друго престъпление, да се укрие или да осуети наказателно преследване.

В случая, тези критерии са спазени. В изготвената справка от Началник 04 РУП при ОД МВР-Варна от 09.11.2023г се установяват достатъчно данни за обосноваване на предположение за наличие на извършено престъпление, каквото е описано в заповедта за задържане. В този смисъл, налице са били основания да се смята, че вероятното противоправно поведение на жалбоподателя би могло да продължи, а това налага атакуваното ограничение.

Не е налице нарушение на [чл. 5 ЕКЗПЧОС](#). В първата разпоредба на чл. 5 са изброени хипотезите, при които ограничаването на личната свобода е допустимо, като изброяването е изчерпателно и поради това следва да се тълкува ограничително. Разпоредбата на чл. 5, т. 1 изисква, на първо място, задържането да е законосъобразно, което включва условието да бъде спазен редът, посочен в националния закон, като такъв ред е разписан в ЗМВР, а именно - чл. 72 и сл. от същия.

В процесния случай, ДП е било образувано с първото действие по разследването. За прилагане на ПАМ е достатъчно само наличие на данни, обосноваващи предположение за съпричастност на лицето към престъпление, което дава възможност на полицейския орган, при условията на оперативна самостоятелност, да наложи мярката, като без правно значение за нейната законосъобразност е липсата на индивидуализация в достатъчна степен на престъплението, за което се задържа лицето по ЗМВР.

Предвид обстоятелството, че оспорената заповед като издадена от компетентен орган, в кръга на службата му и съобразно целите, предвидени в ЗМВР, а именно - ограничението и последиците са пропорционални на засегнатото право на свобода и сигурност, което е залегло в разпоредбите на [чл. 6, ал. 1 АПК](#) и [чл. 107 ЗМВР](#), същата се явява законосъобразна, респективно жалбата се явява неоснователна.

По отношение възраженията изложени в жалбата и по същество съдът не споделя същите. В жалбата се сочи, че заповедта била издадена от некомпетентен орган, в заповедта не се съдържали фактическите основания за задържането и липсвал реквизит от посочените в чл.72 от ЗМВР. Соци се че жалбоподателят не бил запознат с правата си и не му била предоставена за подпис съответната декларация.

Видно от приложената справка от Началник 04 РУП при ОД МВР-Варна от 09.11.2023г. е че заповедта е издадена от компетентен орган - ст.полицай при 04 РУП при ОД МВР – Варна – Д.Н.А.. Същата съдържа фактическите и правните основания за задържането, а именно - по [чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР](#), като е налице и надлежно словесно описание на инкриминираните действия – " във връзка с чл.354А от НК, притежание на наркотични вещества "/.

Сочи се че жалбоподателят не бил запознат с правата си и не му била предоставена за подпис съответната декларация.Съдът не споделя и това възражение доколкото видно от материалите по АНП декларация е била предоставена на лицето, но същото е отказало да я разпише и отказът е бил надлежно обективиран.

Съдът не споделя и последното възражение за липсата на преводач, доколкото липсват каквито и да било данни че задържаното лице е показало по какъвто и да било начин, че не владее български език.

Мотивиран от изложеното и на основание [чл. 172, ал. 2 АПК](#), съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед за задържане на лице рег.№ ****/13.08.2023г. издадена от ст.полицай при 04 РУП при ОД МВР – Варна – Д.Н.А. за задържане за срок от 24 часа на Л. М. ЕГН*****.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвяне на мотивите.

Съдия при Районен съд – Варна: _____